

VIOLA SZANDRA

Béralvó

*Elmennék én béralvónak,
mások helyett álmodónak,
vagy árnyék-nyújtogatónak,
a fény helyett, a késő nyári délután helyett,
nyakamat szívesen szegném
póru járó hegymászók helyett,
elmennék helyettük a kórházba,
amíg ők felérnek a csúcsra,
vagy mennék bejárónőnek, takarítónőnek,
kivasalnám a szél által összegyűrt tengert,
eltakarítanám a porszemeket a sivatagból,
vagy lennék kezes szobanövény,
villanyfénynél irigyelném a távoli dzsungelt,
vagy lennék fereg, meztelen csiga,
szép nyálkásra-csillogósra másznám
a földön haldokló leveleket,
lennék én bármi, akármí,
csak az nem, ami.*

Kép, falon

*A kép a falon elkopott
a sok nézegetéstől.
Amíg felnőttem,
lenéztem a falról,
a tükörből meg kinéztem
a tükörképemet, eltűnt
volna teljesen, ha valaki
közben ki nem cseréli.
Semmi sincs saját,
egymás teste vagyunk,
saját szeretetünk sincs,
csak közös,
egy és oszthatatlan.*